

Predicatul

I. **Definiție:** Predicatul este partea principală de propoziție care arată ce face subiectul sau cine este/ce este/cum este subiectul.

Obs: Predicatul este un component central al unei propoziții

Ex: Unii copii scriu lecția.
Ce fac copiii?
P.Vb

Copiii sunt atenți la profesor.
Cum sunt copiii?
P.N

II. Clasificare:

- Predicatul verbal:** - indică o acțiune sau o stare
- răspunde la întrebarea: **ce face subiectul?**
- poate fi exprimat prin:
  - verbe predicative:** - la moduri personale: **ex:** Copiii cântă.
- în construcții pasive: **ex:** Echipa noastră a fost ajutată de voluntari.
- în construcții reflexive: **ex:** El se îmbolnăvește.

Obs: 1. Într-o frază, predicatul verbal pot fi subînțelese, marcate prin virgulă sau linie de pauză:

Ex: /¹ Anca stă la birou/¹ și /² Călin] în fotoliu.²/
/¹ Ea citeste¹/, iar /² el - nu.² / (stă)
(citește)

2. În cazul verbelor pasive, predicatul din a doua propoziție poate fi exprimat doar prin participiul care intră în structura verbului:

Ex: /¹ Bluza a fost spălată de bunica/¹ și /² călcată de mama.²/
P.Vb P.Vb
(a fost)

- locuțiuni verbale** - la moduri personale;
ex: Băiatul și-a luat inima în dinți.

Profesorul n-a băgat de seamă dezordinea.

Obs: În componența unor locuțiuni verbale apar clitice pronominale reflexive sau personale (ex: a-și bate joc; a-și aduce aminte; a se face de râs; a o lua la fugă; a o lua razna).

c) **Interjecții predicative /locuțiuni interjecționale:**

Ex: Uite că nu mai plouă!
Hai la joacă!
Bravo vouă!
Doamne ferește să-i ceri ceva!
Zău că n-a greșit!

d) **adverbe predicative /locuțiuni adverbiale predicative:**

↓
 predicate adverbiale
 legate conjuncțional de
 restul frazei (GBLR,
 p.397, 403)

Poate		+	P.Sb
Firește			
Probabil			
Desigur			
Fără îndoială			
De bună seamă			
Etc.			

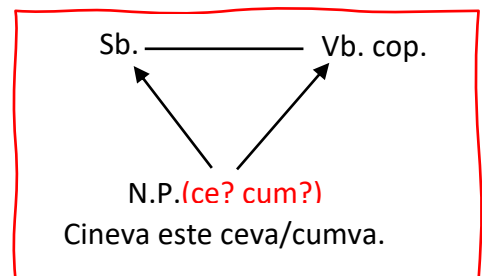
că...
 să...

Ex: /¹ Evident^{1//2} că vom lua examenul.^{2/} P.Sb.

/¹ Aproape^{1//2} că începe să plângă.^{2/} P.Sb

2. **Predicatul nominal** - arată o calitate sau o caracteristică a subiectului
 - este alcătuit dintr-un **verb copulativ** și un **nume predicativ**,
 care intră într-o **relație ternară** cu Sb. Și Vb. cop.:

P.N = vb.cop.+N.P.

- a) **Verbe copulative:** a fi
 a deveni
 a se face
 a ieși
 a ajunge
 a rămâne
 a părea
 a însemna
- b) **nume predicativ** - **simplic:** **ex:** Cerul este senin. **N.P. simplu**
 - **multiplu:** **ex:** Ana este simpatică și prietenoasă. **N.P. multiplu**

Obs. : N.P. se acordă în gen și nr. cu subiectul.

Părțile de vorbire prin care se exprima N.P.:

- Substantiv**- N: Ea este profesoară.
 - Ac. cu prep. : Rochia este de mătase.
 G. cu prep. : Ei sunt contra războiului.
- Locuțiune substantivală:** Gestul lui este o bătaie de joc.

3. **Pronume:** - N: Adevărul este altul.
 - Ac. cu prep. : Florile sunt de la noi.
 - G. cu prep. : Maria este împotriva tuturor.
4. **Adjectiv propriu-zis:** - N: Amintirile ei păreau confuze.
participial: - N: Florile sunt ofilite.
5. **Locuțiune adjectivală:** Copilul este în stare de multe năzbâtii.
6. **Numeral cu valoare pronominală:** - N: Ei sunt doi, noi suntem patru.
 (cardinal și ordinal) Ana va deveni prima din clasă.
7. **Forme verbale nepersonale:** - infinitiv: Visul lui este de a primi acest rol.
 - supin: Voința lui este de admirat.
8. **Adverbe la mod./relative/interogative** : Caietul lui este altfel.
Cum sunt prietenii tăi?
 Nu se știe^{1/2}cum va fi vremea azi.^{2/}

Obs. : Adv./ loc. adv. de mod pot fi N.P. și în construcții verbale impersonale:

- Ex:** Este posibil^{1/}să întârzie avionul.^{2/} P.Sb.
 Este de la sine înțeles^{1/}că va reuși.^{2/} P. Sb.

9. **Interjecții:** E vai de capul ei!
 Ion a rămas paf!

Obs. : În frază, P.N. poate fi exprimat doar prin N.P. în a doua propoziție:

Ex: /¹Ea este blondă^{1/}și^{2/}el , brunet.^{2/}
↑
(este)

III. Topica și punctuația N.P

1. În limba română, poziția N.P. este liberă, putând sta și înaintea vb. cop. :
Ex: Ce mare și frumoasă s-a făcut Maria!
2. N.P. nu se separă prin virgulă de vb. copulativ decât în cazurile de intercalare a unor enunțuri:
Ex: El a ajuns după nenumărate eforturi campion la baschet.

Propoziția subordonată predicativă(P.PR.)

I. **Definiție:** propoziția predicativă este un tip de propoziție subordonată care apare în relație cu verbul copulativ, ocupând poziția sintactică a numelui predicativ.

Ex: El se face ^{N.P.} doctor.

/¹ El se face^{1//} ceea ce ^{P.PR.} a visat.^{2/}

II. Tipuri de propoziție predicativă

T.R. verb copulativ, personal

conectori:

conjunții subordonatoare: că, să, dacă, ca...să;

locuțiuni conjuncționale: ca și cum/când, de parcă;

pronume/adj. pronominale relative: care, cine, ce, câți, ceea ce;

adverbe relative: unde, cum, când, cât, încotro;

TS: P.PR.(Cineva este ceva/cumva.)

1. P.PR. conjuncțională

Ex: /¹Ideea noastră era ^{P.P.} ^{1//2} să obținem totul cu cel mai mic efort.^{2/} ^{P.PR.}

/¹Credința lui era ^{P.P.} ^{1//2} că n-a greșit.^{2/} ^{P.PR.}

/¹ Întrebarea este ^{P.P.} ^{1//2} dacă se spune adevărul. ^{P.PR.} ^{2/}

/¹Speranța noastră este ^{P.P.} ^{1//2} ca toți elevii să ia examenul.^{2/}

/¹Eram ^{P.P.} ^{1//2} ca și când aș fi vrut ^{P.PR.} ^{2//3} să mușc un creion.^{3/} ^{P.C.D.}

/¹A lăsa fiului tău o moștenire este ^{P.P.} ^{1//2} ca și cum l-ai ține pe umeri.^{2/} ^{P.PR.}

/¹După boală ajunsesem ^{P.P.} ^{1//2} de parcă nu mă mai recunoșteam.^{2/} ^{P.PR.}

/¹De va veni ^{P.SB.} ^{1//2} înseamnă ^{P.P.} ^{1//3} că nu m-a uitat.^{3/} ^{P.PR.}

/¹Ceea ce mă supără ^{P.SB.} ^{1//2} este ^{P.P.} ^{2//3} că sunteți atât de nepăsător.^{3/} ^{P.PR.}

Obs.: A nu se confunda P.PR. introdusă prin locuțiuni conjuncționale cu P.C.Mod, care determină un verb predicativ:

Ex: /¹Îmi vorbește ^{P.P.} /²^{P.C.M.} ca și cum am fi prieteni.²/

2. P.PR. relativă

Ex: /¹El va ajunge ^{P.P.} /²^{P.PR.} ce va dori familia.²/

/¹Curiozitatea noastră este ^{P.P.} /²^{P.PR.} pentru cine s-a scos postul.²/

/¹Întrebările noastre sunt ^{P.P.} /²^{P.PR.} cui i se va da câștig de cauză.²/

/¹Asta este ^{P.P.} /²^{P.PR.} ceea ce îl distruge.²/

/¹Curiozitatea mea este ^{P.P.} /²^{P.PR.} când va pleca la munte.²/

/¹Viața este ^{P.P.} /²^{P.PR.} cum este.²/

/¹Sanda a rămas ^{P.P.} /²^{P.PR.} cum o știm.²/

/¹Problema este ^{P.P.} /²^{P.PR.} unde va locui Ana.²/

IV. Topica și punctuația P.PR.

1. De regulă, P.PR. stă după regentă și **NU** se separă prin virgulă de aceasta.
2. În cazul intercalării unor circumstanțiale sau construcții incidente, folosirea virgulei sau a liniei de pauză este obligatorie:

Ex: /¹Întrebarea este ^{P.P.} /²□ să nu te surprindă ce-ți spun □ /²^{P.PR.} dacă nu cumva a mințit.²/
(construcție incidentă)